

ZONEN VAN DAVID

Als ik aan het koningschap van Christus denk, gaan mijn gedachten dit jaar uit naar Engeland. Ze vierden de 70ste verjaardag van Koningin Elisabeth II en kort daarna haar dood met een begrafenis die een verbluffende precisie toonde als de schoonheid van een hemelse liturgie. Wat me, naast alle pracht, het meest raakte, was hoe haar geloof in alle media werd geprezen. Ze was haar leven als koningin begonnen met dit gebed: "Bid voor mij... dat God mij wijsheid en kracht mag geven om de plechtige beloften te vervullen die ik zal doen, en dat ik Hem en u trouw mag dienen alle dagen van mijn leven." Haar leven en familie zijn op geen enkele manier vrij van fouten en vele schandalen hebben haar familie en heerschappij geteisterd, maar bij haar dood werd wat het meest overheerste samengevat in deze opmerking: "Gedurende haar lange leven had ze het voorbeeld en onderwijs van Christus in praktijk gebracht in een plichtsgetrouw leven met een slaafs hart, en zo is haar gebed aan het begin van haar regering verhoord."

Het boek Samuël vertelt ons hoe David regeert en tot koning wordt gezalfd over heel Israël. Wanneer volkeren in de geschiedenis over hun koningen en heersers praten, beschrijven ze hen als "afstammelingen van goden zonder schuld". Je zou verwachten dat de Bijbel hetzelfde zou doen. Maar nee. De Schrift is altijd superkritisch ten opzichte van zijn Joodse leiders en hun zondigheid wordt nooit, maar dan ook nooit verdoezeld. Natuurlijk worden de glorieuze daden en overwinningen gevierd en gezongen, maar ook de grote schandalen van hun leven worden ons niet onthouden. Davids zoon Amon verkrachtte zijn zuster Tamar; Absalom probeert zijn vader omver te werpen; David laat zelf Uria in de strijd doden, zodat hij de mooie Barseba tot vrouw kan nemen. Desondanks kiest God David als degene van wie de Messias zal afstammen. Waarom?

God kent Davids zonde, maar kijkt naar zijn hart dat altijd op God gericht blijft, zoals we in de psalmen kunnen lezen: "De Heer is mijn Herder, er is niets dat ik zal willen; Hij is mijn licht en verlossing; Mijn hulp is van de

Heer." Davids grootheid komt tot uiting in de manier waarop hij verantwoordelijkheid neemt voor het kwaad en de zonden die hij heeft begaan door het berouw dat hij toont en de straf die hij aanvaardt. Dat is precies waarom God David kiest, en Jezus, de Messias, schaamt zich niet om zijn nakomeling te zijn en zijn zoon genoemd te worden.

Hierin ligt de verborgen boodschap van Davids koningschap: de zondaar die in Jezus gelooft, wordt beloofd: "Vandaag zul je met mij in het paradijs zijn!"

Er is vaak een groot misverstand. We denken dat we, om God te behagen, 'nooit meer moeten zondigen'. Dit denken heeft ertoe geleid dat veel mensen trauma's en zelfs psychische problemen hebben opgelopen. Het christelijke leven gaat niet over "niet zondigen en geen fouten maken", maar over het gericht houden van ons hart op het geloof in God. Alleen op deze manier zullen we bevrijd worden van zonde en schuld. Houd dit voorbeeld in gedachten: je kunt alleen een volle kop koffie schenken zonder te morsen als je goed in de gaten houdt waar je heen moet.

Als Jezus wordt gekruisigd, worden er twee misdadigers met hem gekruisigd. Ze laten ons de keuze zien die we hebben in het leven. Leven we zonder kennis en bewustzijn van wie Jezus is, en dagen we Hem zo uit met ons ongeloof, sarcasme en bespottig "als je de Messias bent, red jezelf en ons!"? Of wenden we ons in geloof tot Hem die onze zonden wegneemt, onze zonden volledig erkennend en de straf aanvaardend die we verdienen, en vragen: "Gedenk mij wanneer Gij in Uw koninkrijk komt?"

Als we echt in Jezus geloven als "onze Koning die het Lam van God is dat onze zonden wegneemt", kunnen we genieten van de vrijheid die Christus kwam brengen. We hoeven dus niet te doen alsof we zonder zonden zijn, want we zijn tenslotte geen afstammelingen van goden zonder zonden, maar zonen van David.

Preek pater Guido Gockel M.H.M.

20 november 2022